

„КОРАЦИ“

ЧАСОПИС УЧЕНИКА ОШ „МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ“ ЛУЧАНИ
БРОЈ 30, ДЕЦЕМБАР 2023.

Реч директора

Овом приликом не желим да причам о уобичајеним фразама како је наша школа постигла бројне резултате, како смо у разним пројектима, како је тешко и одговорно бити директор школе. Оно што желим рећи јесте да, радећи са децом, имамо велику одговорност и обавезу да се трудимо да постижемо што боље резултате и да децу, у времену у којем је тешко сачувати моралне вредности, изведемо на прави пут.

Често се поставља питање зашто последњих година генерације излазе из школе незаинтересоване да препознају лепоту у књизи, учењу, књижевности, у природи.

Зашто је данас теже радити са децом? Због тога што су вредности другачије. Свакодневно се пласирају насиље, бахатост, баналност, неморал. Управо из тог разлога, улога учитеља и наставника данас мора бити озбиљније схваћена и цењена. Наш циљ је да пркосимо свему лошем што нас окружује. Да деци пренесемо што више знања, да их припремимо на оно што их очекује у животу и да се трудимо да у школи поставе темељ за живот и тако будемо сигурни да ће пронаћи прави пут.

Велики проблем у развијању личности деце има технологија, мобилни телефони и садржај који им привлачи пажњу. Данас је приметно да је концентрација ученика знатно слабија. Разлог томе су управо кратки садржаји на које су навикли. Брзо смењивање видео материјала доводи до тога да је тешко одржати им пажњу и да не могу да испрате дуже предавање.

Доктор Ранко Рајевић је одлично дефинисао тренутно стање. Он је закључио да су млади људи дефокусирани. „Њихов фокус је отишао у погрешном правцу. Они су у игрицама, на друштвеним мрежама, у виртуелном свету. Када дођу у реални свет, њима је овде досадно. Они губе мотив. Срећу, ишчекивање, задовољство, они све то доживе у виртуелном свету. О томе се треба причати.”

С обзиром на све наведено, наш циљ мора бити да се боримо свим силама да деци приближимо оно што је за њих добро и да их научимо да умеју да препознају шта је то што треба да им буде приоритет и што може да им помогне да напредују, да буду здрави и да технологију користе умерено и паметно.

Ученике је лако заинтересовати. Само је потребно уложити мало труда и много љубави. Потребно је бавити се децом, ослушкивати их и усмеравати. Велико ми је задовољство што могу рећи да се у нашој школи развија свест о овом проблему и што из дана у дан радимо на томе да нам деца остану на правом путу. Путу који води кроз здрав живот.

ДОБРО ДОШЛИ ЋАЦИ ПРВАЦИ!

1. септембар

У петак 1. септембра 2023. године у ђачкој трпезарији организован је пријем првака.

После поздравне речи и добродошлице првацима и њиховим родитељима од стране директора школе Милоша Јаковљевића, изведен је пригодан културно-уметнички програм, који су припремили чланови рецитаторске и музичке секције млађих разреда уз подршку својих ментора.

Ове школске године дочекали смо прваке и у издвојеним одељењима, у Марковици, Пухову и Доњој Краварици.

Новим ђацима желимо много успеха у школовању, да стекну искрене другаре, да уче и играју се, уживају у најлепшем периоду живота.

Догађаји у школи

Поводом Нове године и предстојећих празника ученици првог и другог разреда продуженог борава са учитељицама Биљаном Јањић и Јеленом Карић припремили су пригодну приредбу. Хор је присутне госте поздравио песмом „Нова година куца нам пред вратима“, а потом су се уживо из студија „Продуженог борава“, јавили водитељи Никола Илић и Стефана Нешовановић, који су најавили новогодишње вести. Најпре су уследиле рецитације са дечијим молбама и жељама, а потом су прогностичари најавили шта нас све очекује у 2023. години. Програм је обухватио и драматизацију текста „Деда Мраз и деца“. Новогодишњи дневник се весело завршио наступом плесне групе „Плес Радости“ са песмом „Jingle Bells“.

Слање новогодишњих честитки традиција је која нажалост полако изумире. Како би бар мало допринели очувању лепог обичаја, вилењаци су на крају програма, делили новогодишње честитке продуженог борава.

У оквиру обogaћеног једносменског рада, чланови „Плеса радости“ који води учитељица Сузана Јоковић, гостовали су на приредби Продуженог борава поводом Нове године, спремни за новогодишње чаролије. Ученици су извели генералну пробу плеса Jingle bells.

У Србији се 31. јануара обележава Национални дан без дуванског дима. Ове године под слоганом „Свака цигарета смета“. Сваке године у свету услед употребе дувана и дуванских производа превремено умре осам милиона становника, од тога најмање милион непушача због изложености дуванском диму. Вршњачка едукација један је од ефикасних начина подизања свести ученика о штетности дуванског дима. Због тога, чланови Ученичког парламента уз подршку педагошко-психолошке службе школе и Црвеног крста Лучани обележили су Национални дан без дуванског дима. Ученици су најпре истраживали о ефектима пушења, штетности, ризицима, начинима престанка пушења, резултатима истраживања и бројним другим питањима користећи интернет и материјал добијен од Црвеног крста општине Лучани. Након истраживања, уследила је израда флајера на ком су представљене само поједине информације до којих су ученици дошли. Припремљене флајере ученици су 31. јануара поделили својим другарима, дајући им одговоре на сва њихова питања у циљу подизања свести ученика о штетности дуванског дима и важности престанка коришћења различитих никотинских производа.

Догађаји у школи

Дана 26. 1. 2023. године у издвојеном одељењу у Крстацу организован је тематски дан „Путевима Светог Саве”. У реализацију ове активности били су укључени сви ученици Издвојеног одељења од првог до четвртог разреда из Издвојеног одељења у Крстацу, као и сви ученици од првог до четвртог разреда из Издвојеног одељења у Пухову, заједно са својим учитељицама.

Пригодним програмом наша школа обележила је школску славу Светог Саву. Уз Светосавску химну и ломљење славског колача, одржана је приредба на којој су ђаци подсетили окупљене наставнике и госте на живот и дело великог српског просветитеља, утемељивача српске школе и цркве.

Чланови драмске секције млађих разреда, коју води учитељица Сузана Јоковић, извели су драмски комад „Свети Сава међу нама” који је био средишњи део приредбе.

Наша школа обележила је 123 године постојања и успешног рада. Пригодни програм посвећен српском песнику Душану Радовићу изведен је у сали Дома културе у присуству ученика, наставника и бројних гостију. Директор школе Милош Јаковљевић поздравио је све присутне.

У холу Дома културе, чланови новинарске секције организовали су промоцију школског листа и припремили су за све госте поруке са мислима Душка Радовића.

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

У оквиру пројекта Обогаћени једносменски рад, на часовима активности „Оловка пише срцем“ обележен је 21. фебруар, Међународни дан матерњег језика.

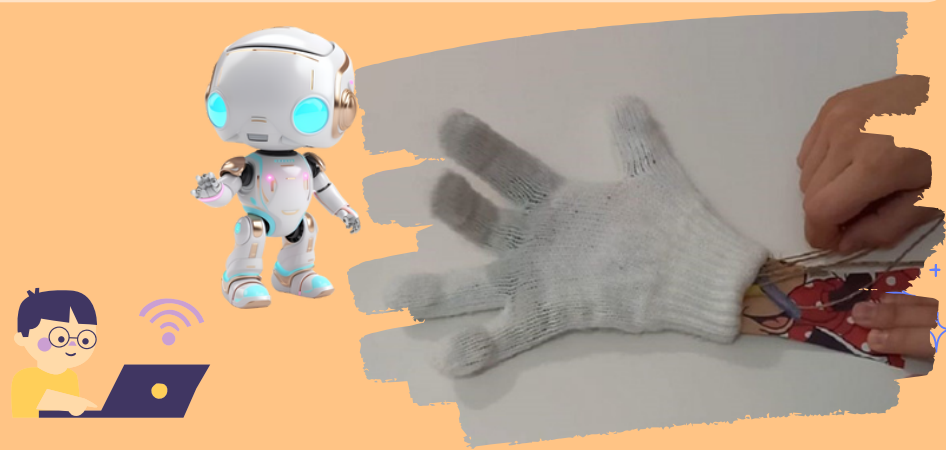
Том приликом истакнута је важност матерњег језика за очување националног идентитета једног народа као и употреба ћирилице.

За Међународни дан матерњег језика Унеско је прогласио 21. фебруар. Тог дана на пригодан начин славе се језици света, тачније: љубав према матерњем језику, као део општег и личног културног блага.

Учење матерњег језика поспешује интелектуални и когнитивни развој. У том процесу, подизању језичке културе и писмености, школа има веома значајну улогу. Деца у њој уче на матерњем језику – уколико су усвојили довољно знања о њему, врло је вероватно да ће и њихово целокупно постигнуће током школовања бити веће. Писменост се најпре одређује као способност читања и писања. Иако су читање и писање њене суштинске компоненте, сам појам писмености много је сложенији. Она обухвата разумевање различитих аспеката језика и његову употребу у комуникацији у свим сферама живота.

Ученици шестог и седмог разреда из матичне школе обележили су у уторак, 21. фебруара, Међународни дан матерњег језика. На часовима српског језика и књижевности ђаци су погледали презентације које им је припремила наставница српског језика Тања Стевановић. Од наставног материјала коришћеног на часовима, направљени су и панови у вези са лепотом матерњег језика, као и најзначајнијим правописним правилима српског књижевног језика.

За добро упознавање матерњег језика веома је важно и читање, и то већ у најмлађем узрасту. На тај начин, деца од најранијих дана богате речник и уче да праве разлику између књижевног текста и колоквијалног говора. Књишки језик умногоме се разликује од оног који се користи у штампаним и електронским медијима, често и у најближем окружењу. Ко није стекао навику да чита књиге, остаје ускраћен за дивна искуства и осиромашен духом.

Центар за промоцију науке и Одељење за културу Амбасаде Мађарске, Колегијум Хунгарикум Београд, а у партнерству са Музејом науке и технике, организовао је Виртуелни зимски Дечји научни камп – ДНК, а ученици наше школе, Михаило и Анђелка Јањић, били су активни учесници ове манифестације. Тема коју су истраживали је подразумевала спој истраживања живог света са истраживањима технологије. Дисциплина која се управо тиме бави је биороботика па отуда и назив кампа „Биологија на струју!“

Током тродневног кампа, ученици су се свакога дана укључивали у виртуелне састанке преко платформе Microsoft Teams обрађујући различите теме, разговарајући са стручњацима из различитих области науке, а имали су прилику и да виртуелно посете Музеј науке и технике, где су могли да се упознају са историјским развојем роботике и да постављају питања кустосу музеја. Циљ кампа био је да се ученици упознају са могућностима употребе робота у различитим сферама живота човека и роботским супермоћима које могу да помогну људима, водећи рачуна о етичности и оправданости употребе. У току кампа ученици су уз упутства ментора израдили роботску руку. За успешно учешће на кампу ученици су награђени дипломама киборга.

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

На 21. Међународном фестивалу на Убу, ученици наше школе у класи професорке Наташе Плећаш, освојили су прве награде. Лазовић Алекса 3/1 и Копривица Тодор 4/2 освојили су 100 поена, Лауреат, највишу награду на такмичењу. Ученицима искрено честитамо на оствареним резултатима и желимо пуно успеха и напретка у даљем раду.

100
BY

У оквиру наставног предмета српски језик ученици одељења 3/1 и 3/2 са својим учитељицама Милостивом Новаковић и Снежаном Шолајић реализовали су пројекат „Од читања се расте“

Циљеви пројекта:

- Развијање способности за доживљавање, разумевање и тумачење прозног текста;
- Неговање читалачке културе и правилног односа према књизи;
- Стицање навика за посету библиотеци и бележење битних информација о прочитаним делима;

Реализација пројектних активности укључивала је и корелацију у оквиру предмета са наставном темом писмено изражавање као и међупредметну са предметима: природа и друштво, музичка и ликовна култура, дигитални свет и грађанско васпитање. Садржаји су дефинисани тако да подстичу и развијају међупредметне компетенције: компетенција за учење, комуникација, сарадња, дигитална компетенција.

Ученици су били мотивисани и активно су учествовали у свим фазама током реализације. Посебно су били заинтересовани за израду Дневника читања, бележење битних појединости о прочитаном тексту (о писцу, време и место вршења радње, ликови, занимљивости, посебни утисци, лична осећања, поруке ...) Дневник читања као продукт биће коришћен као додатни материјал у настави. Евалуација пројекта од стране ученика и наставника показала је да је ово један од примера добре праксе и да га треба користити како у наставним тако и у ваннаставним активностима.

Заједно са још 4 колегинице из Србије Дејан Зекавичић изабран је да посети конференцију у Бону. Конференција је трајала 3 дана, бавила се екологијом, одрживим развојем и дигитализацијом, а учествовало је преко 200 наставника и стручних сарадника из целе Европе. Наставник Дејан Зекавичић испричао нам како је све изгледало.

Првог дана, након смештаја и регистрације, обишли смо музеј технике у Бону. Водич нас је провео кроз најновија технолошка достигнућа вештачке интелигенције. Прво су посетиоци на табли са фотографијама покушали и углавном успели да погоде где се све користи вештачка интелигенција.

Затим смо видели приказ како то данас функционише, као учење код човека, односно кроз стварање више веза. Дошли смо до камере где је стављан предмет, нпр. фигурица коња и на основу убачених слика те животиње ВИ је препознавала да је то коњ. Међутим, дешавале су се и грешке кад је због тупости коња, резултат био да је то пас. Што је више слика одређеног појма, то је резултат био бољи. Кад сам тестирао прстен на руци, ВИ је препознала да је то прстен. Затим је колега тестирао наочаре које су виђену слику трансформисале у облике одређеног сликара. Била је ту и паметна табла на којој је требало што брже нешто нацртати, и у зависности од облика, софтвер би препознавао предмет. Тестирали смо и софтвер где камера сними лице испред ње, а затим прати мимику и покрет, али са друга два лица која су убачена. На крају су укључили робота налик псу, који је умео да се попне и спусти низ степенице, да устукне пред неким и да се изврне на леђа.

Имао сам прилику да присуствујем двома презентацијама у оквиру примера добре праксе и да чујем из прве руке како су се колеге носиле са пројектним задацима. Први пројекат је био A bike into the future, где су учесници, да би смањили емисију издувних гасова, возили бицикле до школе партнера. У томе им је наравно помогла и полиција, пошто су деца возила по путу прелазећи границу. С обзиром на то да деца живе у руралној области где им је превозно средство аутомобил, овим пројектом је пажња скренута на одрживо превозно средство које не загађује околину, а то је бицикл. Други пројекат се звао Eco-Herit@ge Matters и имао је за циљ да подигне свест о локалном и европском еко и културном наслеђу усмеравањем пажње ученика на додатну вредност природе и потребу да се она заштити и поштује. Ученици су сами шили вреће у којима су скупљали отпатке око својих школа и у својим местима.

Након паузе, имали смо сат времена да тражимо будуће partnere. Осмислио сам пројекат о екологији и одрживом развоју где би деца дизајнирала канте различитих боја и лица за рециклажу различитих врста отпада. Такође би скупљала средства за јавни бицикл и утицала на родитеље да барем једном недељно иду на посао бициклом. За мој пројекат су били заинтересовани наставници из Немачке, Финске, Чешке, Грчке и Литваније.

Домаћини су нам приредили крстарење Рајном на броду Принцезе Рајне, где смо уз вечеру уживали у погледу на реку, обале и смену старог и новог стила кућа поред обала.

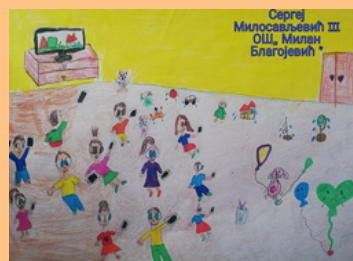
Имали смо мало времена, пре повратка, да прошетамо центром Бона и посетимо родну кућу-музеј Лудвига ван Бетовена.

На регионалној смотри „Пажљивкова смотра“ која је 17. маја 2023. године одржана у Врњачкој Бањи, екипа ученика првог разреда у саставу Тамара Јахимовић 1/1, Милан Шибинац 1/2 и Урош Гавриловић 1/2 заузела је 1. место у конкуренцији шест екипа. Честитамо ученицима и учитељицама Славици Василић и Војинки Радисављевић и желимо им пуно успеха у даљем раду.

На републичком нивоу Такмичења за најбољу дечју карикатуру „Мали Пјер“ одржаном 16. маја 2023. године у Београду, ученица 8/2 Николина Зечевић је освојила друго место. У ужу селекцију ушли су радови ученика: Јане Пантелић 8/2, Теодоре Шкулетић 3/1, Лене Ковачевић 3/1 и Сергеја Милосављевића 3/2. Њихови радови били су изложени на републичкој изложби у галерији Народне банке Србије у Београду. Честитамо ученицима, као и наставници ликовне културе Наташи Копривици.

На крају 6. разреда, ученици, на креативан начин, презентују стечено знање из области „La nourriture“ – „Храна“.

Ученици су сами бирали шта ће припремити и презентовати. Поред способности излагања на француском језику, приказали су и умеће у кулинарству што је ученицима било лако уз подршку и неопходну помоћ наставнице француског језика.

Ова врста наставе која се примењује је за пример свима који се баве учењем страних језика, јер примена стеченог знања кроз праксу је најбоља!

Ученици су са својом наставницом Маријом Рајић уживали током презентација и примене кулинарских вештина, као и у припремљеним јелима. Треба напоменути да су позитивно реаговали и наставници и ученици, а нарочито родитељи, јер су препознали циљ ове врсте наставе и лично је подржали уз речи хвале.

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

У петак, 2. јуна 2023. године у Основној школи „Милан Благојевић” Лучани у организацији Министарства унутрашњих послова и Црвеног крста Лучани одржано је предавање „Превенција болести зависности”.

Предавање је реализовано за ученике од 5. до 8. разреда, а циљ предавања је био да се ученици упознају о томе шта су болести зависности, односно да се превентивно информишу о њима и ризицима по физичко и психичко здравље младих људи.

У првом делу предавања, Весна Драмљић, виша медицинска сестра – председник Управног одбора Црвеног крста Лучани, лиценцирани предавач, кроз презентацију је упознала ученике о врстама болести зависности, њиховим карактеристикама, уз осврт на здравствене последице употребе алкохола, дроге и дувана. Касније је Снежана Луковић, инспектор за сексуалне и крвне деликте ближе упознала ученике са опасностима које вребају ако се уђе у зачарани круг неке од ових болести, трудећи се да што више тему приближи ученицима.

На међународном ликовном конкурс ОШ „Бијаћи” из Каштел Новог у Хрватској, ученик Илија Лончаревић 5/2 освојио је друго место у категорији старијих разреда, док је у млађој категорији похваљена ученица Теодора Шкулетић 3/1.

Наша школа је посебно похваљена за квалитет радова ученика петог и шестог разреда. Похваљени су: Јана Басарић, Лана Јоровић, Невена Нешовановић, Стефан Јаћимовић, Калина Раонић, Ђурђа Тодоровић и Тара Алемпијевић.

Илија Лончаревић
5. разред

Теодора Шкулетић
3. разред

Стефан Јаћимовић
5. разред

Теодора Шкулетић
3. разред

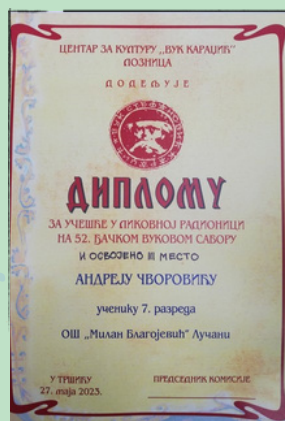

Лана Јоровић
5. разред

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

На 52. Ђачком Вуковом сабору који је одржан у периоду од 25. до 27. маја 2023. године у Тршићу, ученик Андреј Чворовић 7/2 освојио је треће место у врло јакој конкуренцији ученика из Србије и Републике Српске.

Његов рад био је инспирисан ликом и делом Вука Караџића као и лепотом његовог родног места.

На 39. Дечијем мајском салону награђена је Тара Алемпијевић 6/1 за рад на тему „Чачак у бојама маште“. Награда јој је уручена на свечаном отварању изложбе 24. маја 2023. године у Народном музеју у Чачку.

Тара Алемпијевић

На Градском тргу у Чачку, 8. јуна 2023. године, организована је хуманитарна продајна изложба „Техника и предузетништво у Моравичком округу“. Организатори манифестације били су Факултет Техничких наука у Чачку и Удружење професора технике и информатике „УПИТ“.

Нашу школу представљали су ученици Кристина Петровић, Лена Ђунисијевић, Алекса Каровић, Лазар Ковачевић (5. разред) и Лука Ковачевић (7. разред) са наставником технике и технологије Славицом Вукајловић. Ученици су продавали modele и макете израђене на часовима Технике и технологије традиционалном методом, употребом ручног алата.

Циљ ове изложбе био је промоција технике, предузетништва и хуманости.

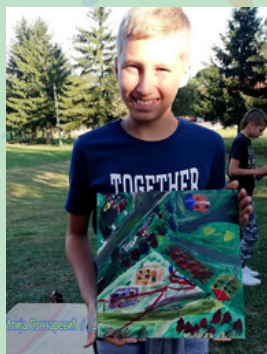
На изложби је сакупљено 117.418,00 динара и сав новац уплаћен је хуманитарној организацији „Буди хуман“, за лечење једног дечака из Чачка.

Ученици наше школе: Андреј Чворовић 8/2, Ђурђа Тодоровић 7/1, Невена Нешовановић, Лана Јоровић и Илија Лончаревић 6/2 учествовали су 9. септембра 2023. године на Ликовној колонији „Миланови дани“, организованој у част сликара и вајара Милана Туцовића.

У дворишту школе у Горобиљу ученици из Лучана, Пожеге, Ужица, Београда, Аранђеловца, Сомбора, сликали су инспирисани делима модерне уметности. Након тога присуствовали су концерту „Под звездама“, камерног оркестра Музикум.

На отварању изложбе ликовних радова насталих на колонији, у Холу Културног центра у Пожеги 10. септембра 2023. додељене су награде за три најуспешнија рада. Ученик Андреј Чворовић освојио је другу награду за свој рад.

Илија Лончаревић
6. разред

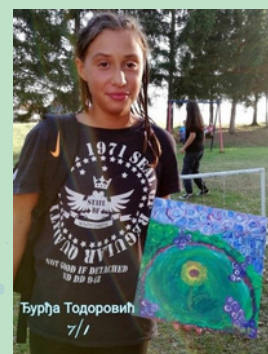
Невена Нешовановић
6/2

Андреј Чворовић
8. разред

Лана Јоровић
6. разред

Ђурђа Тодоровић
7/1

Обележавамо 130 година од Горачићке буне (1893–2023)

У овој 2023. години сећамо се бурне историје нашег краја и одајемо почаст храбрим људима, нашим Драгачевцима, који су трагично страдали у Горачићкој буни.

Пред крај 19. века у Драгачеву је формирана јака радикална странка. Било је то време најбурније историје када се жестоко борило против бирократије. То је била борба између централне и локалне власти, између локалне самоуправе и среских и окружних начелника. Борили су се Драгачевци против апсолутизма династије Обреновић, који су подржавали властољубиви припадници Либералне и Напредне странке. На власти се налазио краљ Александар Обреновић. Народ је бивао све жустрији, а среске пресуде све бројније. У таквом политичком метежу либерали насилно смењују и затварају радикалске председнике и кметове, које је народ изабрао на изборима, а на њихова места постављају своје, неизабране људе. Храбри Драгачевци су одбили да предају печат и кључеве среском начелнику, желећи да сачувају изборну вољу и своје изабране представнике. Око триста наоружаних сељака, 20. фебруара 1893. године, заузели су општинску судницу и одбили да се предају. Власт је наредила интервенцију војске па је дошло до крвавог обрачуна. Необично је да државна власт постаје рушилац законитости и реда, а ангажовање војске је наредила либерална власт која се заклињала у „слободоумље”.

У тој неправедној борби погинуло је 18 недужних сељака, а рањене су 23 особе из Горачића, Живице и Губереваца.

Један од најистакнутијих представника Радикалне странке у Драгачеву, био је Ранко Тајсић. Он је био противник апсолутизма Обреновића, бранитељ грађанских слобода, противник одузимања права законито изабраним општинским управама у драгачевским селима. Био је народни трибун и народни посланик. Политички противници су га сматрали инспиратором Горачићке буне.

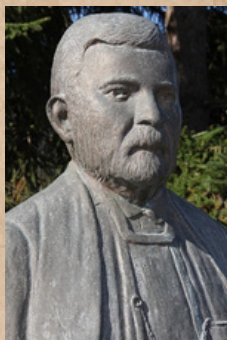
Горачићка буна је, по мишљењу неких историчара била описана и у роману Добрице Ћосића, Корени. Буна у Прерову из овог романа веома живо је приказана па је вероватно да је писац долазио у Горачиће како би добио јаснију слику о томе шта се тамо догађало на измаку прошлог века. А лик Аћима Катића је рађен на основу лика и дела Ранка Тајсића.

На месту старе суднице, где се одиграла побуна, 1968. године отворен је меморијални музеј Горачићке буне. У близини се налази и споменик страдалима. Интересантну поставку чине оригинални експонати - предмети, фотографије и списи који сведоче о овом догађају.

„Крвави Горачић” како су називали ову буну постао је симбол борбе за слободу и отпор свакој врсти неправде. Ми се, након 130 година од буне сељака у Драгачеву, сећамо ових храбрих људи, који су се борили против диктатуре и тираније и дали животе за највише вредности - слободу и правду.

„Слава вама, вечна слава,
Дични борци Горачанци,
За слободу и за права
Бористе се к'о јунаци.
Дела ваша славићемо,
Јер крв ваша нас спасава,
И заслуге памтићемо.
Слава вама, вечна слава.”

Наша школа просторно је највећа школа у општини, веома је добро уређена и опремљена. Ипак, увидело се да ученицима недостаје квалитетно и креативно осмишљен простор у којем би проводили слободно време на одморима, дружећи се и играјући се, без употребе мобилних телефона.

Идеја за осликавање моторичког полигона у дворишту школе потекла је од учитељица у продуженом боравку, Биљане Јањић и Јелене Карић. Циљ је био да се овај мини пројекат оствари у оквиру обележавања Дечије недеље, уз помоћ колега, ученика и родитеља. Такође, идеја је била да се у живот школе укључе и партнери из локалне средине.

Осликавање полигона спроведено је лако јер је урађена детаљна припрема и направљени су шаблони. Материјал за рад, боје и алат, школи је донирала компанија **MAXIMA**.

Уз дружење и предан рад, сјајна екипа је ову идеју спровела у дело на опште задовољство свих.

МАЛИ НОВИНАРИ ОБЕЛЕЖАВАЈУ ВЕЛИКИ ЈУБИЛЕЈ

Јован Јовановић Змај (1833–1904) један је од најбољих лиричара наше књижевности и засигурно највећи дечји песник.

Ове године славимо 190 година од рођења књижевника који је обележио детињство многих генерација. Страницу часописа посвећујемо Његовом животу и делу.

Рођен је у Новом Саду, где је завршио основну и средњу школу. Студирао је права у Пешти, Прагу и Бечу. Касније постаје и доктор медицине. У Бечу стиче пријатеље који су му били песнички узор, Бранка Радичевића и Ђуру Јакшића.

Након завршених права, Змај се враћа у Нови Сад где постаје службеник у новосадском магистрату. Тада упознаје и своју будућу супругу, Ружу Личанин.

Касније напушта службу и посвећује се књижевном раду. Покреће књижевни часопис Јавор и сатиричне листове Комарац и Змај.

Љубав са Ружом и срећан породични живот били су инспирација за збирку песама Ђулићи. Нажалост, Змај је доживео велику породичну трагедију, умрло му је петоро деце и супруга. Након тих трагичних догађаја, пише збирку Ђулићи увеоци.

Писао је љубавне, сатиричне, политичке песме, али је Његова дечја поезија оно у чему је неприкосновен. Он је први српски књижевник који је писао за децу.

Занимљивости из живота Јована Јовановића Змаја!

Према причањима Сима Милутиновић је овог великог књижевника благосиљао док је још био у колевци речима „Дабогда постао песник!“

Лист „Невен“ објављивао је прилоге из Његових необјављених списа чак седам година после песникове смрти.

Тихо ноћи, моје злато
спава,
над главом јој од бисера
грана.
А на грани ко да нешто
бруји,
то су мали сићани славуји.

Жице предуге од свилена
гласа,
откали јој дувак до појаса.
Прекрили јој и лице и
груди
да се моје злато не
пробуди.

Тихо, ноћи, моје злато
спава,
блиједи мјесец небом
обасјава.
Тихо појте малени славуји,
да се моје злато не
пробуди.

Сјећаш ли се, злато, ноћи
оне,
кад је мјесец небом
запловио?
Кад је мјесец небом
запловио,
ја сам тебе, душо, загрлио.

Ала ј' леп
овај свет,
Онде поток,
овде цвет.
Тамо њива,
овде сад.
Ено сунце,
ево хлад.
Тамо Дунав
злата пун.
Онде трава,
овде цбун.
Славуј
песмом
љуља луг.
Ја га
слушам
и мој друг.

Када је највећи научник српског порекла, Никола Тесла, једини пут дошао да посети Београд и када је одликован Орденом Светог Саве, песмом добродошлице поздравио га је управо Јован Јовановић Змај. Дирнут песмом, Тесла је пришао песнику и пољубио му је руку. Обратио му се речима: „Када ми је било најтеже у Америци и када сам био од свих одбачен и несхваћен, с горким сузама сам читао Вашу поезију, а сада Вам обећавам да ћу Ваше стихове превести на енглески језик и у Америци објавити.“ По повратку, Тесла је почео да преводи Змајеве песме и да пише о српској историји. Тако је настао Његов есеј из 1897. године о судбини српског народа у којем користи Змајеве стихове заједно са својим интерпретацијама косовске и покосовске трагедије српског народа.

МАЛИ НОВИНАРИ ОБЕЛЕЖАВАЈУ ВЕЛИКИ ЈУБИЛЕЈ

150 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА РАДОЈА ДОМАНОВИЋА

Радоје Домановић, најпознатији српски сатиричар, рођен је 1873. године у селу Овсишту (у тополском округу). Гимназију је завршио у Крагујевцу. У том периоду пише прву приповетку о неком хајдуку из Сипића. Из тог времена ипак ништа од Његовог стваралаштва није сачувано.

Након средње школе уписује Филозофски факултет, филолошко-историјски смер. Због дугова породице и лошег материјалног стања није могао подићи ни сведочанство о завршеном факултету. За време студентских дана почиње да пише приповетке у духу реализма, али обогаћене описима личних доживљаја.

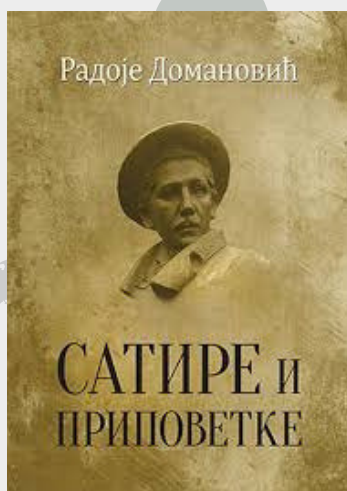
Кратко је радио као учитељ у Пироту. Тамо упознаје Јашу Продановића који је у великој мери утицао на формирање Његових политичких идеја. Прикључивши се опозиционој Народној радикалној странци, улази у директан сукоб са влашћу. Убрзо га, због партијске припадности, премештају у Врање где остаје да ради као професор српског језика и књижевности у гимназији. Из Врања га премештају у Лесковац. Касније, због политичког деловања, губи могућност икаквог запослења у државним институцијама. На наговор пријатеља, Домановић се са супругом и ћерком сели у Београд где успева, након неког времена, да добије посао.

Након што је одбио премештај у Пиротску гимназију, постаје сарадник радикалских новина „Одјек“ и стаје у прве редове у борби против режима краља Александра. Дуго се борио, али видећи да се суштински ништа не може променити, повлачи се и посвећује се књижевном раду.

Умире 1908. године у Београду после дуге борбе са туберкулозом.

Најзначајније приповетке Радоја Домановића: „Вођа“, „Страдија“, „Мртво море“, „Данга“...

Описујући мртвило друштва и осуду народа усмерену ка појединцу који покаже било какву жељу за стваралаштвом и тиме се истакне, Домановић исказује своје незадовољство светом у којем живи и осликава нам сву трагедију таквог живота. Тако у приповеци „Мртво море“, записује: „На мирној површини устајале, смрдљиве водене масе по којој се ухватило зеленило, појавило се, искочило неколико таласића, жудећи да се отму, да полете некуд више, али се брзо вратише маси; зеленило опет све покри, а мирну површину ништа више не уздрма, никакав се талас више не подиже. Ух, како се осећа задах устајале воде која се не миче! Дави, гуши. Ветра дај да крене непомићну трулу масу! Нигде ветрића...”

Разочаран друштвом и напретком нешколованих људи, Домановић бележи: „Зато што се у овој струци, овде у нашој земљи, не трпе школовани људи. Ја сам доктор права, али то кријем и не смем ником рећи: јер кад би министар дознао, не бих добио службу. Један мој друг, такође школован, морао је, да би добио службу, поднети уверење како никад ништа није учио, нити мисли ишта учити, па је добио службу, и то одмах добар положај.”

Био је познат по томе да је умео оштро да упуту критику и управо из тог разлога целог живота трпео је последице.

ЛИКОВНИ КУТАК

Николина Гавриловић

Дуња Стојић

Андреј Чворовић

Јована Тодоровић

Ученици 5. разреда

Милош Рајић

Вељко Пантелић

Милош Максимовић

Лука Каровић

Одељење 1/2

Сташа Димитријевић

Одељење 1/1

Катарина Рашковић

Лена Ковачевић

Милица Корићанац

Слободан Маринковић

Миња Пајовић

Срећна сам кад...

Почетком ове школске године седмаци су се бавили темом среће. Како је они доживљавају и у чему проналазе срећу сазнаћете кроз неколико изабраних радова.

Срећна сам кад...

Срећа је један од најважнијих аспеката нашег живота. Сви тежимо ка срећи и желимо да је доживљавамо што је чешће могуће. За мене срећа долази у различитим облицима и ситуацијама. Један од тренутака када сам најсрећнија је када сам окружена породицом и најмилијима. Осећај повезаности, љубави и подршке који делим са њима је непроцењив. Када смо заједно, смејемо се, причамо, делимо радост и тугу, стварамо посебне успомене које ће трајати цео живот. Топлина и љубав коју осећам у њиховом друштву чини ме изузетно срећном.

Природа такође има моћ да ме испуни срећом. Окружена шумом на планини или седећи на плажи и гледајући море, осећам се мирно и срећно.

Срећу не доживљавамо сви на исти начин. Она нема исто значење за свакога. Осећај слободе, тежња да будем оно што јесам, без страха и осуде, доноси ми потпуну срећу.

Милица Домановић

Срећан сам кад...

Срећу можемо пронаћи у сваком тренутку. Тихим корацима улази у наше животе и навлачи осмехе на наша лица.

За себе могу рећи да сам једно веома срећно дете. Оно што мене чини срећним су ситнице. Срећан сам кад се дружим са пријатељима, кад одлазим на тренинге и тренирам мој омиљени спорт. Оно што ме посебно чини срећним је моја породица. Они су моја оаза мира и сигурности. Одлазак код баке, ујака и тетке ме такође испуњава. Срећу не можемо јурити и тражити, њу морамо заслужити добрим делима и искреним срцем. Треба је чувати, али и делити са другима.

Срећа је у свима нама, у људима који нас окружују, у стварима којима се бавимо. Моја порука свима би била да уживају у сваком тренутку и да у свему пронађу срећу.

Лука Заић

Срећна сам кад...

Кад кажете срећа, на шта вас то асоцира?

На срећу сви гледају другачије. Свако проналази срећу у нечему. За мене је срећа у малим стварима. Оно што мене чини срећном су породица и пријатељи. Они су за мене најбитнији и срећна сам када сам са њима.

Срећна сам када играм друштвене игре, гледам цртаће из детињства са сестром и када ми мама прави разна слатка јела. Такође, када видим бабу и деду, осмех се сам појави на лицу. Пријатељи су ти који чине да никад не могу потпуно да будем тужна. Нарочито сам срећна када идемо напоље. Играмо одбојку, шетамо, играмо се, разговарамо.

Спремање поклона за рођендан мени драгих особа ме јако усрећује. Таквом ме чине и добре оцене у школи, тренинзи, победа на утакмици, глупирање дечака, занимљиви часови. Срећна сам када слушам музику. То су моменти када се опустим и када сам у неком другом свету.

Љубав коју добијам од људи који ме окружују чини да сам срећна сваког дана. Добијам довољно пажње и имам све што ми је потребно.

Срећа постаје већа кад је са неким поделиш.

Милица Урошевић

Наши мали ствараоци

ЗА МАМУ

Испричаћу вам причу
о најлепшој жени.
Можда вама ни је,
ал је таква мени.

Волим је свим срцем
уопште ни је шала,
и верујте на реч
за њу бих све дала.

Кад ме нешто мучи,
кад ме нешто боли,
а и када забрљам
она ме највише воли.

Увек ту је за мене
и анђео и вила.
За један мој осмех
све би учинила.

И где год да кренем
никад нисам сама,
срца су нам спојена,
И ЈА ЗНАМ,
ЗАУВЕК УЗ МЕНЕ ЈЕ
МАМА!

Лена Ковачевић
IV/1

ДРУГАРИЦЕ

Кад се две другарице
друже,
једна другој руку
пруже.
Пазе једна на другу,
деле радост и тугу.

Своју ужину радо
дају,
у школском крају.
Другарице играчке
деле,
кроз игру се веселе.

Причају једна
другој тајне,
некада тужне, а
некада сјајне.
Свакоме другарица
треба,
Наше пријатељство
велико је до неба.

Теодора Шкулетић
IV/1

Моја земља

На Балкану има
једна земља мала,
много је хероја
целом свету дала.

Оба светска рата
баш водили ми смо,
А истина прича
мог председ писмо.

Србија је једна
отаџбина моја,
са поносом кажем
ни је било која.

Волим брда и
равнице,
волим свако њено
лице,
и пролеће, па и лето,
пуно ми је срце, сто.
Павле Јанковић
VI/2

Весерица

Весерица Веца
трчи око зеча.
Уз травицу, низ
травицу
па на границу.

Лешник њој је
омиљено дрво,
ал' се Веца плаши
ловца прво.

Не може да одоли
лешнику што сија.
Њеној трби
само лешник прија.

Лана Тајсић
III/2

БАЈКА О ПРИНЦЕЗИ И ПРИНЦУ

(Настављамо бајку према познатом почетку: Била једном једна принцеза која је обожавала да путује бродом. На једном крстарењу доживела је бродолом и доспела до једног острва...)

На острву је срела птицу, која ју је одвела до прелепог дворца. Принцеза је била толико радознала, да је морала да уђе у њега. У дворцу је угледала принца који је био лепши од свог дворца. Погледала га је у очи и заруменела се... Принцеза га замоли да преноћи у дворцу једну ноћ, док се брод не поправи, да може да се врати кући. Принц је радо пристао. У току ноћи су дошли разбојници и отели принцезу. Када се пробудила, око себе је видела много разбојника. Они су почели да је испитују. Принцу је недостајала принцеза, па је кренуо да је тражи. Претражио је читаво краљевство и није је нашао. Једна птица је слетела на његов прозор. Пошто је умео да разговара са животињама, замолио је птицу да прелети преко острва и потражи принцезу. После пола сата птица се вратила и рекла му да је видела принцезу у једној пећини. Принц је одмах кренуо у потрагу. Пронашао је принцезу и ослободио је од разбојника. Заљубио се у њу. Одвео ју је у дворца.

Живели су срећно до краја живота.

Групни рад: Тијана Јевремовић, Хелена Јефтовић, Стефана Нешовановић, Ивона Продановић III/3

20. MEMORIЈАЛНИ ТУРНИР У ОДБОЈЦИ „БРАНИСЛАВ ПОПОВИЋ ПОП”

Дана 27. 10. 2023. године у нашој школи одржан је двадесети по реду меморијални турнир у одбојци у част утемељивача овог спорта у нашој варошици. Наиме, у касним годинама 20. века Бранислав Поповић и Миливоје Симеуновић почели су окупљање младих и приближили им тајне овог лепог спорта. Две деценије након почетка стижу и први резултати светских размера у виду освајања светских одличја капитена репрезентације Југославије Жељка Танасковића и клупских успеха многих Лучанаца које су овај клуб и наша школа извели на стазе успеха.

Учешће на овом турниру, поред наше школе, као гости, прихватили су ОШ „Академик Миленко Шушић” из Гуче и ОШ „Петар Лековић” из Пожеге. Надметање је обављено у обе конкуренције, мушкој и женској. На крају, у резултатском смислу, и у мушкој у и женској конкуренцији, победу је однела наша школа. Битније од тога је свакако да је све протекло у најбољем реду, да су се деца лепо дружила и развила нова пријатељства, а школе унапредиле сарадњу.

Најбољима на овом турниру уручене су и пригодне награде у екипној и појединачној конкуренцији.

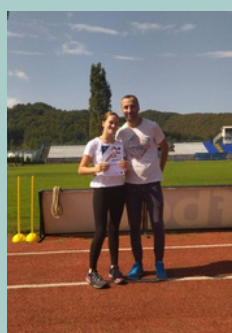
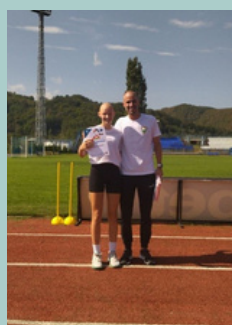
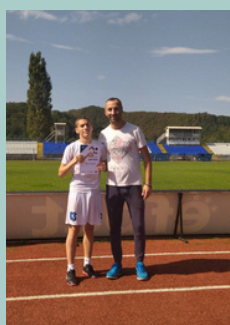

Крос РТС-а

У оквиру наше школе одржан је крос РТС-а у матичној школи у Лучанима и издвојеном одељењу у Марковици. Организатори су били наставници физичког и здравственог васпитања Никола Симеуновић и Ненад Пејовић. У обе трке ученици су били распоређени у мушку и женску групу у дисциплинама по разредима, а најбољи су за прва три места добили награде у виду диплома.

Обе трке протекле су без проблема, а допринос организацији дали су учитељи и разредне старешине који су ученике допратили до места одржавања кроса.

Током школске 2022/2023. године реализована су такмичења у складу са календаром такмичења и смотри за ученике основних школа.

Наша школа била је домаћин општинских такмичења из математике и страног језика.

У овом броју школског часописа истаћи ћемо све ученике који су заузели неко од прва три места на окружном и међународном нивоу такмичења и пожелети им да наставе да усвајају нова знања и постижу овако добре резултате.

МАТЕМАТИКА-ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

1. место

Вук Прокопијевић 4/2

Матеја Благојевић 4/2

2. место

Илија Ковачевић 3/2

Михаило Јањић 5/1

Огњен Мијаиловић 5/1

Василије Копривица 5/2

3. место

Урош Златић 3/1

Дуња Марковић 3/2

Вељо Нешовановић 3/2

Валентина Алемпијевић 4/1

СРПСКИ ЈЕЗИК (СРПСКИ ЈЕЗИК И ЈЕЗИЧКА КУЛТУРА)-ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

2. место

Милица Домановић 6/1

3. место

Василије Копривица 5/2

ТАКМИЧЕЊЕ РЕЦИТАТОРА (ПЕСНИЧЕ НАРОДА МОГ)-ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

3. место

Сергеј Милосављевић 3/2

БИОЛОГИЈА-ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

1. место

Василије Копривица 5/2

2. место

Михаило Јањић 5/1

ИСТОРИЈА-ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

3. место

Михаило Јањић 5/1

ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ -ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

2. место

Нађа Васиљевић 8/1

Милана Бисенић 8/1

Јована Нешовановић 8/1

Данијела Петровић 8/3

Ђурђа Тодоровић 6/1

Тина Топаловић 7/1

Анђела Домановић 8/2

Андријана Младеновић 7/2

Јелена Алексић 7/1

3. место

Давид Маркићевић 8/2

Адам Алемпијевић 8/1

Кристијан Радосављевић 8/2

Матија Стојановић 7/2

Урош Радисављевић 8/1

Срећко Пантелић 8/1

Иван Павловић 8/2

Алекса Милићевић 7/1

Јован Митровић 8/3

Виктор Зековић 8/2

ЛИКОВНА КУЛТУРА

Међународни ликовни конкурс (Каштел Нови – Хрватска)

2. место

Илија Лончаревић 5/2

Похвала

Теодора Шкулетић 3/1

ЛИКОВНА КУЛТУРА-Вуков сабор

3. место

Андреј Чворовић 7/2

ЛИКОВНА КУЛТУРА-Мајски салон

Награђен рад

Тара Алемпијевић 6/1

ПАЖЉИВКО – РЕГИОНАЛНА СМОТРА -ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

1. место

Тамара Јаћимовић 1/1

2. место

Милан Шибинац 1/2

3. место

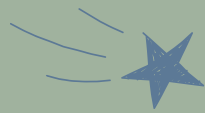
Урош Гавриловић 1/2

Занимљивости

- Деца најбрже расту у пролеће.
- Највећа копнена животиња је афрички слон, тежак 7500 килограма.
- У сурлу слона може да стане преко пет литара воде.
- Камила може да издржи око две недеље без воде и више од месец дана без хране.
- Бели медвед, да би преживео у екстремним условима, има способност да издржи температуру и до -80 степени.
- Највећи број очију имају пауци, неки чак и по осам комада.
- Најспорија животиња на свету је пуж, који пређе свега 90 центиметара на сат.
- Исак Њутн је избачен из основне школе. То је учињено на захтев његове мајке која је желела да он постане фармер.
- Планета Земља припада галаксији Млечни пут која има преко 200 милијарди звезда.
- Од укупне количине воде на Земљи, 97 посто налази се у океанима, у језерима мање од 0,5 посто, а у рекама 0,025.
- Ласта цео дан лети у потрази за инсектима и понекад прелети више од 800 километара.
- Ајкула своје оштре зубе мења током живота. Може да промени чак 30 хиљада зуба.
- Нојево јаје тешко је око 2 килограма.
- У нашу планету годишње удари око 500 метеорита.
- Делфини пливају у круг док спавају, са отвореним оком на спољној страни, чувајући се тако од грабљивица.
- Колибри је једина птица која може да лети уназад.
- Коала може да спава чак и до 22 сата дневно.
- Шљиву је из Мале Азије на Балкан донео Александар Велики.
- У XX веку Србија је била четврти произвођач шљиве у свету.
- Јагоде су једино воће које семенке има са спољашње стране.
- Иако 75 посто њиховог састава чини вода, из банане је немогуће исцедити сок.
- Мед не може да се поквари. Може само да се ушећери.
- Хоботница има три срца.
- Најхладније место на свету је Антарктик са температуром која се спушта до 78 степени испод нуле.

МАТУРАНТИ

Дана 27. јуна 2023. године, ученици осмог разреда прославили су крај осмогодишњег школовања. Матуру су прославили у трпезарији школе где су се окупили ученици осмог разреда матичне школе и издвојених одељења са својим разредним старешинама. Прославу су увеличали и гости матураната, директор школе, учитељи, наставници и стручни сарадници.

На свечаној додели диплома и сведочанстава, директор школе, Милош Јаковљевић, пожелио је будућим средњошколцима много успеха у даљем образовању и животу.

Одељењске старешине, Вера Котуровић, Сретен Стевановић и Милица Јанковић уручили су награде ученицима који су носиоци дипломе Вук Караџић, носиоцима посебних диплома и ђаку генерације.

Школске 2022/2023. године носиоци дипломе Вук Караџић су: Владимир Петровић, Кристина Јовановић, Јана Пантелић, Вук Стевановић, Николина Зечевић и Урош Радисављевић који је након бодовања проглашен ђаком генерације.

Урош
Радисављевић

Николина
Зечевић

Вук
Стевановић

Кристина
Јовановић

Владимир
Петровић

Јана
Пантелић

Одељење VIII/1

Одељење VIII/3

Одељење VIII/2

Свим ученицима желимо много среће у будућности, да се труде да буду што бољи и да се баве оним што их испуњава и чини срећним.

Овогодишњи број часописа „Кораци“ за вас су припремили: Моника Ружић и чланови новинарске секције, ликовне секције, историјске секције, наставници, учитељи, директор школе.
Задња страна: Рад ученика Андреја Чворовића

